

Ngắm Trăng Khuya

Không ai ở Mỹ ngắm trăng khuya. Tôi, nửa đêm, xong việc trở về, ngồi nép bóng cây nhìn bóng nguyệt, nhớ. Trời ơi nhớ bóng trăng quê!

Bóng trăng quê tắm trong dòng suối, phơi áo lụa vàng mỗi lá tre...Chừ, đã làm sao? Mây chắc tụ? Hay tay ai đó nỡ lòng che?

Ngồi nghĩ miên man, rồi hết nghĩ. Muôn năm không kín vết thương lòng. Nhớ xưa lán trại nhìn khe cửa, trăng khóc...người ơi! Trên núi sông!

Tôi đứng dậy đi, trăng bất động. Rồi xe lăn bánh. Bóng trăng tan. Trước tôi, thành phố, đèn giăng mắc, ai nhớ làm chi bóng nguyệt vàng?

Tôi khuấy cà phê mà tưởng khuấy / lòng tôi. Tan nát mảnh trăng khuya! Muôn năm...cơm áo, đời như bụi...mai mốt, tàn tro...gió thổi về?

Trần Vấn Lệ